

Het Edelachtbare blad, bijgenaamd « Het Volk », kondigt een feuilleton af getiteld: *Het Duister Geheim*, door den Edel en niet min achtbaren hoofdletter Filipe De Muynnick.

Dat viel toevallig onder ons oog, bij het gaste vervolg en wij vroegen ons geheel verwonderd af: Wat mag dat beteken?

«Tien, onze confratere Filipe heeft een duister geheim ontdekt, zouden er soms wel heldere, klare, verstaanbare geheimen bestaan?»

Wij zijn het antwoord schuldig gebleven, meenende dat alle geheimen duister moesten zijn, op gevaar af geen geheim meer te wezen.

Maar enfin wie en heeft geen foutje, 't begijntje had er wel eenje.

Verder hebben wij de letterkunde van Sir Filipe willen nagaan in zijn beroemd *Duister Geheim*.

En ziehier tot welke prachtige uitslagen wij gekomen zijn. Wij schrijven letterlijk af:

— *Miss Kalverstaart*, al zijt gij ook van adel, gij zoudt u toch altijd wat min mogen veroorloven dan een onbesproken jongeling, van wiens familie wij zulke achtbare vertegenwoordiging in onze nabijheid hebben, achter zijn rug uit te scheiden en daarenboven een vrouw zoals ik ben, en zoals allen weten dat ik ben — want die mij kennen, dat bezweer ik u alsof het lied der muzen er van doorweven ware, weien wie en wat ik ben, — ge zoudt u dus min mogen veroorloven dan een vrouw zoals mij in verdenking te brengen met te zinspelen op een deel gevoel dat de dichtkunst mij vraagt uit te drukken, en door dat gevoel derwijze te verdraaien alsof ik ontrouw ware aan mijn echtgenoot om tel te zwaaian aan dien onbesproken jongeling. Dat is zeer onedel, miss Kalverstaart.

— *Graatsik*! — gide miss Linquington in dille woese. — Gelijk het zeer onedel is, — vervolgde lady Ocksmoore, — iemand voor *graatsik* uit te schelden. Maar het is te begripen, *miss Kalverstaart*!

— *Graatsik*! — klom het weer.

— Het is te begripen, — hernam de dichteres, — hoe gij u aldus kunt misdragen en verlagen, als men ziet dat gij de waardigheid van uw *niet beves* *n* *adellijk* *maas* *weet* *op* *te* *houden* *door* *u* *op* *de* *leuning* *der* *bank* *te* *plaatsen* *en* *u* *u* *stijkerige* *voeten* *op* *de* *zijkant* *te* *stellen*.

Zoo ratelden de adellijke en niet-adellijke vrouwen tongen het ene praatje door het andere, tot groot genoegen van eenige jonge lorchschappen die zich als toeschouwers van dat tooneel opperbest vernaaften, vooral toen miss Linquington, ziende dat zij het niet kon volhouden tegen de vereenigde macht van *Graatsik* en *Verkiomp*, als welkome afleiding voor slachtoffer nam een jong baronnet met een onbeduidend bleek gezicht, waarop zich een schijn van baaschaauw aan de kin en een vlablond microscopisch kneveltje onder den neus vertoonde, en dat heel den tijd met smachtende blikken naar haar had staan turen.

...Het achtbaar stuk vuiligheid, dat zich John Crefit noemde en zijn voorvaders en stamboom had, had zich over zijne rammeling: «troost met een stroom whisky, die hem tot een wonderbare begeestering had geveerd en zijne bovenkamer zoodanig had ontwikkeld dat zijn beenen het gewicht ervan enkel nog wankelend konden dragen.

Zijn neus geleek thans beter aan een gloeiende kool dan aan een reuke potschier, en bevond zich op zijn smerig gezicht alsof hij zoo nauwdijks met de asch uit een kachel was gestort.

Zingend en zwijmelend kwam hij den straatweg op en trachtte te vergeets de stelling te volgen die zegt: dat de rechte lijn de kortste weg is van een punt tot een ander.

Schor kwam het hem horend uit de verroeste keel.

Zuipend leven we best
Lijk zwijnen in een nest,
En als ons de moete verbiedt nog te zuipen
Dan moet het van zelf in het keelgat ons druipen.
Zuipend leven we best
Lijk zwijnen in een nest.

Waarsachtig als ze Filipe niet opnamen in de Vlaamsche Academie is het eene onrechtvaardigheid.

Europeesche Oorlog

In West-Vlaanderen en in het Noorden van Frankrijk

Uit Deutsche bron

Groot Hoofdkwartier, 12 Febr.

Westelijk oorlogsterrein:

Na heftigst vuur op een groot deel van ons front in Champagne vielen de Franschen 's avonds oostelijk van de hoeve Maisons de Champagne (noordwestelijk van Massiges) aan en drongen in eene breedte van nog geen 200 meters in onze loopgraven.

Op de Combrès-hoogte bezetten wij den rand van een voor onze loopgraaf door de Franschen ontploten trechter.

Oostelijk oorlogsterrein:

Anvallen van Russische patroeljes en van kleine afdeelingen werden op verschillende plaatsen van het front afgewezen.

Balkan oorlogsterrein:

De toestand is onveranderd.

Oppeerste Legerbestuur.

Uit Fransche bron

PARIS, 12 Februari. (Havas) (Stafbericht) In Artois wordt het artilleriegevecht voortgezet van de hoogte 119 tot den weg Neuville-Thelus. Een aanval met handgranaten heeft de Franschen in staat gesteld de Duitschers te verjagen uit eenige stukken loopgraaf, ten westen van La Folie door dien bezet. Bij het vallen van den nacht hebben de Duitschers tegen de stelling der Franschen aan den weg Neuville-La Folie een aanval gedaan, welke is afgeslagen. De Duitschers konden slechts vasten voet krijgen in een der door mijn-ontploffingen ontstane trechters, welke de Franschen vroeger op hen hadden veroverd.

Ten zuiden van de Somme hebben de Franschen in den loop van kleine gevechten op den Esen. Overigens niets bijzonders.

Uit Engelsche bron

LONDEN, 12 Februari. (Reuter). Officieel uit het hoofdkwartier in Frankrijk:

Vliegtuigen hebben met goed gevolg de vijandelijke barakken te Torhaut aangevallen.

De vijandelijke artillerie is in de weer geweest bij Fauquvillers en elders.

De vijand heeft een mijn doen springen ten Noord-oosten van Givenchy zonder dat er schade is aangericht.

Wederzijdsche beschieting ten Zuiden van Bois Grenier.

Wij hebben de vijandelijke batterijen bij St. Julien onder vuur genomen.

De oorlog tusschen Italië en Oostenrijk-Hongarije

Uit Oostenrijksche bron

WEENEN, 12 Febr. — Aan het kustlandsch front hebben sinds eenige dagen levendige artilleriegevechten plaats. Bij Flitach veroverden onze troepen beden vroeg eene vijandelijke stelling

VOORUIT

Orgaan der Belgische Werkliedenpartij - Verschijnende alle dagen.

in 't Rombongebied. Wij veroverden drie machingeweren en namen 73 Alpini's gevangen.

Uit Italiaansche bron

ROME, 12-2-16 (Officieel): Artillerie-gevechten langs het geheele front: die aan de Isenzo waren heviger dan gewoonlijk. Ons geschut heeft met goeden uitslag de stellingen en de achterhoede des vijands, en troepen-kolonnes en voertuigen die in beweging waren, beschoten.

De Oostenrijksche marine verduubelde in de laatste etmalen haar pogingen tegen onze strijdkrachten ter zee.

In het zuidelijk deel van de Adriatische Zee heeft een onzer torpedo-booten, welke toen hij een kruiser van de bondgenooten begeleidde, een vijandelijke kruiser van het Hussard-type zag, dezen beschoten en achtervolgd tot onder de forten van Cattaro, die een hevig maar vergeefsche vuur op hem openden.

Denzelfden dag aakte een kruiser onzer bondgenooten jacht op vier vijandelijke torpedo-jagers en beschoot ze, hen nopende zich terug te trekken; later, vóór Durazzo, deed deze kruiser den aanval van een onderzeeboot mislukken en wist zij een door den onderzeer afgeschoten torpedo te ontwijken.

Den ssten dezer viel een andere vijandelijke duikboot bij Capo Laghi twee onzer torpedo-jagers aan, die den aanval beantwoordden met het herlaaidelijk werpen van bommen, na torpedo's uit te werpen.

In den amiddag van dezelfde omstandigheden en met dezelfde uitslagen een onderzeeschen aanval tegen een Franschen torpedojager, welke aan deze vloot verbonden is en kruistochten langs de Albaneesche kust maakt.

Russisch-Poolsche-Galicische grens

Uit Oostenrijksche bron

WEENEN, 12 Febr. — Gisteren werden nogmaals talrijke Russische verkenningsoefeningen afgewezen. Het kwam ook tot sterkere artilleriegevechten. Van den vijand onder zwaarst kanonvuur genomen, moest in de namiddaguren de reeds dikwijls genoemde voorpostenschan noordwestelijk van Tarnopol geruimd worden. De Russen zetten zich in de verlaten stelling vast, doch werden 's nachts door eenen tegenaanval in heftigen strijd, weer eruit geworpen.

Uit Russische bron

PETROGRAD, 12 Februari. (Reuter): Militaire beoordeelaars zeggen, dat de Russen, die Osziczko hebben genomen en den Dnjestr hebben geforceerd, als zij hun offensief voortzetten, alle vijandelijke stellingen in de streek van Czernowitz bedreigen.

Uit verklaringen blijkt, dat de hardnekkige verdediging van Czernowitz niet uit strategische overwegingen geschiedt.

De oorlog op den Balkan

Uit Oostenrijksche bron

WEENEN, 12 Febr. — Westelijk van Tirana poogden Italiaansche krachten de door ons genomen hoogtestellingen te bemachtigen. Onze troepen sloegen alle aanvallen terug.

OP ZEE

De « Vaarli » op eene mijn geloopt

Met den trein van 11.41 uur van Hoek van Holland zijn aan het station D. P. alhier aangekomen dertien opvarenden van het stoomschip «Vaarli», dat ongeveer 30 mijlen Noordwest van Terschelling, ter hoogte van de Zwarte Bank, op een mijn is geloopt en gezonken.

Kapitein I. Knudsen, een man van 37 jaar, te Brevik in Noorwegen woonachtig, de eerste-machinist N. Thronsen uit Christiania en de tweede-stuurman Myklestad, uit Haugesund, zijn verdrinken.

Het stoomschip «Vaarli», cargadoors de firma Phs. van Ommen, vertrok van hier in ballast naar Sunderland. De reis was voorspoedig en het schip liep naar wensch, toen men, ter hoogte van Zwarte Bank gekomen, op een mijn liep, die het voorschip aan bakboordzijde trof.

Eene geweldige ontplofing volgde. Er ontstond brand, doordat de kachel omviel en het vuur zich mededeelde aan den inhoud van een kan petroleum, die over den vloer rolde. Zij, die met den eersten stuurman de wacht aan dek hadden waken degenen die zich te slapen gelegd hadden en in een ommezien waren allen aan dek, waar men reeds bezig was een reddingsboot te strijken.

Het schip zonk snel. Tien minuten later dook het voorschip in de golven, en verhuis zich het achterschip boven de zee. Even later verdween het geheel in de golven.

Kapitein Knudsen heeft men nog op de brug gezien en ook op het dek, van waar hij de geredde scheepspapieren in de reddingsboot wierp. Ook trachtte hij zich langs een touw in deze boot te laten zakken, doch deze was reeds te ver van het schip weggeslagen. Daarom is hij weder aan geklommen en het laatst heeft men hem op de brug gezien, toen het schip in de diepte verdween.

De eerste machinist Thronsen wilde niet in de boot stappen, voor hij eerst nog eenige hem toebehoorende zaken uit zijne hut had gehaald. Men heeft hem niet weder gezien.

De tweede stuurman, Myklestad, die om vier uur door den eersten stuurman op de wacht was afgelost, en zich toen naar kooi had begeven, is in zijn slaap met het schip gezonken.

Nadat de dertien overlevenden, allen Skandinaviërs, met uitzondering van twee Rotterdamers uit de schuurwerkerssteg, onder bevel van den eersten stuurman in de roeiboort plaats hadden genomen, heeft men ongeveer drie uur in de omgeving van de plaats, waar de Vaarli verdween, rondgeroerd en uitgekeken naar de vermist, doch van hen is niets meer gezien.

Daarna werd een zeil geheschen, tot 's nachts en flinke brisje onstak en men het geraden vond.

dit te strijken. Eindelijk, nadat men ongeveer 23 uren in de boot had rondgedobberd, zag de uitkijk het toplicht van een stoomschip, waar men nu op aanhield.

Het bleek het Zweedsche stoomschip «Thor», kapitein Erik Akemark, te zijn, komende van Kalmar, met bestemming naar Londen. Aan boord van dit stoomschip werden de schipbreukelingen gisterochtend omschreefs 3 uren opgenomen en lieftdierik verzorgd.

Gekomen voor den Nieuwen Waterweg, heeft de kapitein van de Thor hen overgegeven aan de loodsboot no. 10, commandant loodschipper te klasse Muilijk, die de mannen naar Hoek van Holland bracht, waar de loodscommissaris de heer Kruisinga hen in ontvangst nam. Allen prijzen zeer de behandeling aan boord van de «Thor» en van de loodsboot.

Na aankomst aan het station hebben allen zich onder geleide naar het zeemanshuis in de Caandstraat begeven, waar de schipbreukelingen bij aankomst de tafel reeds gedekt vonden.

De menschen hebben alles verloren. De kleeding die zij aan hebben, en de scheepspapieren is alles wat van boord is medegenomen.

De «Vaarli» is in October 11. aan de firma A. H. Anneren verkocht, groot bruto 1312 ton en sedert tweemaal herverkocht. De laatste transactie was, dat de firma Stoosen te Brevik koopster werd voor 625.000 kronen.

In het Buitenland

In Duitschland

Ontploffing

Tengevolge van een ontploffing en brand in de suikerfabriek te Frankenthal (Pfalz) zijn drie arbeiders gedood, 28 zwaar- en lichtgewond.

In Zwitserland

De afsluiting van de Duitse Zwitsersehe Grens

ZURICH, 12 Februari (Reuter part.): De afsluiting van de Duitse grens is thans veel strenger dan tevoren. Reizigers en bagage worden met de grootste nauwkeurigheid onderzocht. Verdachte personen worden naakt uitkleed en door een geneesheer nagezien. Het post- en goederenverkeer is ten eenenmale gestremd. Het spoorverkeer bepaalt zich aan Duitse zijde tot militair verkeer. Mails en goederen stapelen zich op aan de grensstations.

In antwoord op de protesten van kooplieden hebben de Duitse overheden geantwoord dat zulke maatregelen volstrekt noodzakelijk zijn voor de veiligheid van het Duitse rijk, dat aan vijf onzijdige landen grenst, zoodat de vijand gemakkelijk spionnen, als handelsreizigers vermomd, over de grens kan zenden.

In Zweden

In de Kamer

In de Tweede Kamer van den Zweedschen Rijksdag heeft een socialist een toespeling gemaakt op het bericht, dat koning Gustaaf aan den koning van Italië had afgeraden aan den oorlog mee te doen. De voorzitter riep den spreker tweemaal tot de orde.

De minister van buitenlandsche zaken legde vervolgens deze verklaring af: Ten opzichte van de hier gemaakte toespeling wil ik zeggen, dat in zake de buitenlandse politiek er niets is voorgevallen, waarvoor de minister van buitenlandse zaken niet de verantwoordelijkheid kan dragen.

In Italië

De reis der Fransche Ministers

ROME, 12 Februari. (Reuter): Briand, Bourgeois, Thomas en de andere leden van het Fransche afgezantschap begaven zich, bij aankomst aan het station, eerst naar de koninklijke wachtkamer en vandaar met de Italiaansche ministers naar het Grand Hotel.

In antwoord op de toejuichingen der menigte traden eerst Salandra en Briand, vervolgens ook Bourgeois en Thomas op het balkon. De menigte riep: «Leve Italië! Leve Frankrijk!» Vele huizen hebben de vlaggen der bondgenooten uitgestoken.

ROME, 12 Februari. (Reuter). De leden van het Fransche afgezantschap hebben het noemmaal in het Fransche afgezantschapsgebouw gebruikt en daarna een bezoek gebracht aan de koningin-weduwe in het Quirinaal en aan den minister van oorlog, met wien zij zich meer dan een uur hebben onderhouden.

In Azië

Bedreiging

Trebitch Lincoln, voormalig lid van het Engelsche Lagerhuis, wiens uitlevering Engeland aan de Vereenigde Staten had gevraagd, omdat hij wordt beschuldigd van valsheid in geschrift, heeft zich naar men weet door de vlucht gered. Hij heeft nu in een brief verklaard dat hij eene reis gaat doen naar Centraal Azië om daar de Mohammedanen tot den heiligen oorlog tegen de geallieerden op te zetten. De «Daily Mail» acht hem tot uitvoering van dat dreigement wel in staat.

In Portugal

De Toestand

De Portugeesche gezant te Parijs heeft eenige dagen geleden van de Portugeesche regering de mededeeling ontvangen, dat de via Madrid over de toestand in Portugal verspreide berichten als naar Griekenland vertrokken om verslag uit te drie plaatsen lichte incidenten voorgevallen, gericht tegen menschen die de prijzen van levensmiddelen opzettelijk opdreven. Afgezien daarvan was en is de orde volkomen en de verjaardag van de republikeinsche omwenteling van 31 Januari 1891 is te Oporto in tegenwoordigheid van den president van de republiek met groote geestdrift gevierd.

In Japan

Gezantschap

Uit Zwitserland komt bericht, dat Japan te

Barn een gezantschap wil vestigen. Op het oogen blik heeft het er niets dan één eere-consulaat.

Japan en Griekenland

Japan legt belangstelling voor den toestand in Griekenland aan den dag. Baron Otori, de secretaris van het Japansche gezantschap te Rome, is naar Griekenland vertrokken om verslag uit te brengen over den toestand daar te ande. Japan heeft geen diplomatieken vertegenwoordiger te Athene.

Rond den Oorlog

EEN FRANSCH OFFENSIEF IN HET VOORUITZICHT

Max Osborn schrijft in de «Vossische Zeitung» over een bezoek aan de Fransche stellingen, die de Duitschers in de buurt van Neuville aan den weg van Atrecht naar Lens hebben veroverd.

Op het plateau, dat het tooneel was van het Duitse offensief, getuigt alles van de felheid van den strijd. Als poorten van de onderwereld openen zich de kraters van de ontplofte mijnen, die onmiddellijk in sterke steunpunten van ons nu vooruitgeschoven front zijn veroverd.

De vijandelijke loopgraven, die deze trechters verbinden, vormen thans de eerste linie der Duitschers. Dezen hebben druk werk om alles weg te ruimen en de scherpshuttersposten naar het westen te versterken, welke verblijfsplaatsen in te richten, nieuwe sappen aan te leggen. Dit alles geschiedt onder een onafgebroken verwoed vuur van den vijand. Granaten huilen boven onze hoofden en slaan in bij onze meer naar achter gelegen stellingen, vallen in onze vroegere eerste linie, op onze verbindings- en toegangswegen. De veroverde stelling zelf wordt met zware mijnen bewerkt. Er waar de loopgraven zeer dicht op elkaar liggen, dertig, twintig meter en nog minder van elkaar af, komen handgranaten aangevlogen, wier ontploffing ons met zaad overdekt.

Het doel van het offensief in de buurt van Neuville was niet alleen onze verdedigingsstelling te verbeteren en te versterken, men wilde ook de mijn-ontploffingen, die de vijand beraamd had, voorkomen en eveneens zijn offensief, waarvan men voortteekenen waarnam. De verhoogde loyaliteit op het geheele front in Artois en in Fransch-Vlaanderen, sedert het ophouden van de regen-periode, schijnt op offensieve plannen van den vijand te duiden. De voortdurende beschieting van Lens en andere plaatsen achter ons front, de toenemende bedrijvigheid der vliegtuigen, de onrust, die men verder noordelijk bij de Engelschen waarneemt, de mijnontploffingen bij Hulluch en hun druk werken met patroeljes wijzen in die richting. Of ze de voorboden zijn van een nieuw, groot offensief der Franschen en Engelschen kan men moeilijk bepalen.

Aanhouding van gevaarlijke kerels TE PARIJS

Als gevolg van verscheidene klachten hadden de inspecteurs van den Parijschen veiligheidsdienst twee mannen gevat, die in talrijke diefstallen in een groot huis van zijden stoffen van de Mail-wijk gepleegd, beschuldigd werden.

Tijdens het onderzoek bleek het, dat een der beschuldigen, Louis Degony geheten, alias Hervé, in de 30 jaar, en die een bediende in het huis der zijden stoffen was, een gevaarlijke inbreker was, die tot een bende genaamd de «doorbrekers der muren» behoorde en dat hij reeds tot 13 jaar dwangarbeid wegens het inbreken in een juwelierswinkel veroordeeld was geweest. Degony was erin geslaagd om uit de galeien naar Nederlandsch Guyana te ontsnappen, alwaar hij zich papieren liet opmaken in naam van Hervé en kwam naar Parijs terug. Een groote indringer, knoopte hij terstond met de Belgische uitgeverijen betrekking aan en belaste zich om aan de meesten onder hen, tegen betaling, valsche papieren te bezorgen, alsook verblijfsverlof en zelfs certificaten voor dienstkeuring.

Terzelfder tijd als Degony, alias Hervé, hebben de inspecteurs een zeker Louis Gerigo, een Belgischen uitgever, oud 30 jaar, en die een medeplichtige van den falsarij-geliefte was, gevat. Beiden zijn in verzekerde bewaring genomen.

Eene misdaad te Aisau (Henegouwen)

Voorbijgangers vonden de huisdeur van den heer Charles Lacroix half open en bemerkten bloedsporen op de deur en in den gang. Na vruchteloos geroepen te hebben, begonnen zij naar den horlogemaker te zoeken, dien zij in den kelder vonden, met het hoofd en het bovenlichaam in een put vol water gedompeld. Men trok er hem terstond uit en er viel niet meer te twijfelen of een misdaad was gebeurd. De ongelukkige Lacroix had de armen gebonden en het hoofd vol water.

Dokter Bancu stelde vast, dat het slachtoffer reeds verscheidene uren voor zijne ontdekking den geest moet gegeven hebben, de lijkschouwing zal uitmaken of de dood tengevolge van de verwondingen of van verdrinking ingetreden is. Al de meubelen van het huis zijn door de misdadigers doorzocht kunnen worden, met uitzondering van de geldkist, welke zij niet hebben kunnen openen.

Charles Lacroix woonde alleen en ging door voor enig fortuin te bezitten. Men weet niet wat er gestolen werd. Het parket van Charleroi heeft zich ter plaatse begeven en belangrijke getuigenissen werden gehoord, welke wellicht tot aanhoudingen aanleiding zullen geven.

Kind levend verbrand

TE MARCHIENNE-POCHERIE

In het nummer 44 der Bayemontstraat, woont de moeder van het echtpaar Dupuis, die haar de zorg hunner twee kinderen hebben toevertrouwd, daar zij te Prestes moeten werken. De moeder was er gekomen, om de grootmoeder die uit moest te vervangen; op een gegeven oogenblik liet zij hare kinderen alleen met twee kleine nichtjes. Het oudste, de kleine Georges, naderde te dicht bij de kachel, zoodat zijne kleertjes opens vuur vatten en de vlammen om het arme jonkje van 4 jaar, heensloegen, dat schreeuwend van pijn naar den tuin liep. Een buurman, de heer Joseph Dupont, nam een dwiel dien hij om de kleine sloeg. Dupont liep daarbij hevige brandwonden aan de handen op.

Inusschen was de moeder teruggekeerd om het bijjae verkolde kind in hare armen te ontvangen. Het ongelukkige kind stierf twee uren later in de hevigste pijn. Men kan zich de smart der ongelukkige ouders voorstellen.

De invrijheidstelling van Nestor Wilmart

De veroordeeling van Nestor Wilmart is thans door het vonnis van het Beroepshof uitgemaakt, welke hem tot 8 jaar ontsluiting veroordeelt. Krachtens de wettelijke bepalingen kan men binnenkort de invrijheidstelling van den held van Gent-Terneuzen verwachten.

Nestor Wilmart, die te Leen den 13 Maart 1913 aangehouden werd, valt nog, door een gelukkige beschikking, onder het oud regiem van voorloopige inhechtenisneming, welk veel milder was dan het tegenwoordig regiem, dat tegen het einde van 1913 in werking trad, dus nauwelijks eenige dagen na zijne aanhouding.

Dit regiem heeft volgende regeling: 10 maanden van 30 dagen ieder, dus 300 dagen tellen voor het eerste jaar; het tweede jaar tel 270 dagen; het derde 240 dagen, enz. Elk jaar wordt met 30 dagen verminderd. Het achtste jaar wordt aldus met 90 dagen ontsluiting versend. Door deze rekenwijze op Nestor Wilmart toe te passen, zou hij in Juli 1917 zijne schuld betaald hebben.

Er is nog eene andere wettelijke bepaling waarvan de veroordeelde zou kunnen partij trekken. Het wet aangaande de voorwaardelijke invrijheidstelling kan op al degenen toegepast worden die het derde van hun straf uitgezet hebben. De uitvoerende macht kan alleen deze gunst verlenen welke, als die toegepast werd, Nestor Wilmart op vrijte zou stellen.

IN BELGIE

To Antwerpen

WAT WARBOEL IN VOEDINGS- EN STEMPEL-LOKALEN

Meermalen hebben wij de onbekwaamheid van de hoofdmannen van het Antwerpsche Hulp- en Voedingskomitee door feiten bewezen.

Voor de zooveelste maal hebben wij er weer een bewijs van. Vóór 31 Januari moest alles veranderd zijn: Steun A moest gansch afgezonderd zijn van steun B.

Het Weldadigheidsbureau zou zijn gewone klanten van voor den oorlog bedienen, en de rest zal gaan naar het Hulpkomitee.

Iets veranderden is moeilijker, veel moeilijker, dan van den beginne af zulks toe te passen.

Die verandering moest niet geschieden na 17 maanden! Van den beginne af had men moeten zeggen: «Weldadigheidsbureau... deuren toe... Alle behoeftigen vallen onder bescherming van het Hulp- en Voedingskomitee.»

«Was te Antwerpen alleen dat dit niet kon zijn en eindelijk moet men toch tot daar gaan.»

En, wat ziet men nu? 't Is niet alleen nieuwe regeling in de doplokken, maar ook in de Voedingsmagazijnen, en tot slot van ongeluk, zijn de stroomlijnen welk de nieuwe regeling aanbrengen, nog misduidelijk.

Wat waarboel, wat waarboel! Op het Vlietje viel eene vrouw in crisis, en kon daar een tijd op de koude straatstenen liggen.

Op den Oever, werden er handgranaten uitgedeeld. In de Kloosterstraat, aan den Rooden Molen, wist niemand wat er moest gebeuren, en de vrouwen met hun rood boekje in d'hand, konden zonder iets huiswaarts keeren.

In de Ridderstraat, waar men aardappelen kon bekomen, was er toeloop van af zondag avond, en het gedrang was maandag zoo groot, dat er een vrouw verpletterd werd.

Laatsteleden zaterdag wist de lokaalvervoer van den Vlaamschen Schouwburg niet wat hij moest doen, iets wat meermaals die natiebaas is overkomen.

Hij vergat zelfs de onderrichtsbrieven aan de werklozen uit te deelen... En dan is men verwonderd dat de werklieden niet weten wat zij te doen en te laten hebben.

Betere regeling in de uitvoering en de werklozen van alle verandering bij tijds verwittigen, zou den last nog al wat verminderen.

In de stempellokken hebben diegenen welke de werklozen moeten laten tekenen, moeilijkheden met de vleet, en in al die miserie wordt er soms nog eens gelachen met het geleerd werk van het Inschrijvingsbureau der Kronenburgstraat.

Om dat werk te doen, werden er een vijftigtal klerken aangesteld tegen 4 fr. per dag.

Het kon laten wij nog zoo. Maar het werk dat die klerken geleverd hebben, zie! daar moet men echter stielman voor zijn.

Destijds hebben wij in «Vooruit» geklaagd over de weigermansheid dier klerken.

Ziehier wat die jongens van stiel uitgezet hebben.

Zij hebben bordereelen ingevuld als volgt: De man, hoofd van gezin, is zwanger; aan kinderen werden vrije kaarten gegeven, omdat zij te oud waren om te gaan stemmen.

Een mocht niet meer stemmen: hij was dood. Enz., enz.

Men ziet van hier, als zoo iets in een stempellokaal komt, dat er een beetje gelachen wordt. Maar met al dat, is het een gecharwar, om er nooit meer uit wijs te worden.

Wij herinneren ons een gesprek met een secretaris, en daar reeds voorspelden wij hem, de onbekwaamheid van mannen die den pennekast hanteeren kunnen.

Wij drongen aan, dat dit werk in de stempellokken zou geëe worden, daar de stempelaar zijn klant beter kent dan wie ook.

Wij drongen aan, mannen uit werkersorganisaties te nemen, daar deze gewoon zijn van met de massa om te gaan. Altijd en overal klopt men in Antwerpen aan doovenmansdeur, vooral als het komt uit de werkersorganisatie.

In Antwerpen neemt men liberale vrienden aan. Organisatiemannen wil men niet. De arme klas kan nu oordeelen hoe zij er bij vaart.

Nog eenige dagen en de geldelijke uitkeering begint. Zal men in regel zijn?

Vooraller te sluiten een beroep op de noodlijdenden zelf. Wenschelijk is het, de toeloop aan de aardappelmagazijnen te verminderen. De behoeftigen moeten er van afzien en uren en uren te postereen. Alles zal en kan gemakkelijker gaan, zonder gedrang. A. W.

To Vilvoorden

EEN NIEUW WERK

Naast de zoo veelvuldige werken die reeds bestonden, is een nieuw geschapen: «L'Œuvre de l'enfance» (het werk der kindschheid).

Dit komitee zal zich vooral bezig houden met den toestand der kinderen den ouderdom van af één jaar bereikt hebbende. Voor dewelke «De druppel» niet meer roeschen komt.

Dit komitee zal samengesteld zijn uit leden der verschillende partijen, waaraan zich geeneesheeren zullen toevoegen met het onderzoek der kinderen gelast.

Wij heeten dit nieuwe werk van harte welkom en dat het lang werk verrichte.

VOORDRACHT DOMS

250 partijgenooten en vrienden woonden deze belangrijke voordracht bij.

De aanwezigen zullen zich niet te berouwen hebben want er was heel wat kennis op te doen.

VOORDRACHT AD. BUYSSENS

Wij zijn zoo gelukkig te kunnen melden dat wij een dezer dagen leeraar Ad. Buysens zullen te hooren krijgen.

Het eerste te behandelen onderwerp is de bundel verzen en omtrentgeven liederen van Jules Soenen en Jules Buysens. Iets prachtige!

FEUILLETON VAN «VOORUIT» (29)

De Brooddraagster

door XAVIER DE MONTÉPIN

De ellendeling wilde niet dat de stem van Jeanne, indien zij zich tegen hem verhoef om hem te beschuldigen, geloof mocht vinden. Toen hij de jonge weduwe op de vlakte verliet, vluchtte hij, als door eene soort van zinnenloosheid voortgedreven, zoo snel zijne beenen hem konden dragen. Maar de bezinning kwam hem weldra terug, terzelfder tijd als de herinnering aan den brief dien hij geschreven had.

— Ten allen prijze moet ik dien brief terug hebben, zeide hij bij zich zeiven.

En in plaats van te vluchten, had hij op de baan de personen vervoegd die al loopende schreeuwden: Brand, brand!

Zijn plan was eenvoudig. Hij dacht van te midden der wanorde in de loge der bewaakster binnen te dringen zonder gezien te worden, zijnen brief op te zoeken en mede te nemen, vervolgens zich bij de groepen der redders aan te sluiten. Toen hij op de koer kwam, bemerkte hij dat de loge van Jeanne in brand stond en hij liet zinnen zucht van verlichting ontsnappen.

— Mijn werk is geëindigd alvorens begonnen te zijn, murmelde hij; het stuk papier dat men in gevaar kon brengen,

To Kortrijk

HET THUIS- EN STUKWERK BIJ DE H. DECOENE

Het paar in «Vooruit» verschenen briefwisselingen over de toestanden op 't werkhuis Decoene, heeft bij 't meerendeel der vakgenooten volledige instemming verworven; alleen de meester-gasten en die heeren zijn mistevreden.

Dat is nu nog 't minste van de zaak, 't bijzondere ware dat ze bewezen dat heugene we schreven, onjuist is, wat zeker niet gemakkelijk zal gaan.

De meester-gasten zijn woedend omdat zij in hun lievelingswerk gestoord werden.

Langs dezen weg verzoeken wij de h.h. Decoene deze of gene persoon niet te verdenken of aan te duiden die ons zou ingelicht hebben; wij zijn verantwoordelijk voor 't gene we schrijven en niemand anders.

We zijn op onderzoek uitgegaan om te zien in hoever de kanker van het huiswerk zich reeds uitgebreide, en wij hebben ons kunnen overtuigen dat de h.h. Decoene en hunne meester-gasten niet geslapen hebben binst den oorlog.

Er wordt 't huis geverkt op de Peerenboomlaan, Veruel van Marche-Sterweg, Voorzienigheidstraat en Audenaardeweg, misschien elders ook nog.

In welke voorwaarden en aan welke loonen werken die menschen thuis? Niemand weet het. Denklijk zullen het oorlogsloonen zijn, waarmede op 't werkhuis in 't begin van den oorlog een proefje genomen werd.

Indersdaad de stoelbaas, een der steunpilaren van 't stukwerk, aanvaardt meubels in entree, die hij dan op zijne beurt aan anderen geeft, die ze dan laten afmaken thuis.

Dit schijnt ons zoo 'n soort ploegstelsel toe, waarvan destijds de h.h. Decoene onuitputtelijk waren in 't ophemen ervan, en die in de huidige omstandigheden toegepast, rekening houdende van de uren arbeid en de voorwerpen waarin gewerkt wordt, magere winsten aan de werklieden moet verzekeren.

«Het doel heiligt de middelen», wordt hier in ruime mate toegepast. De werklieden zijn in de diepste armoede versukeld, buiten hunne schuld, ze snakken er naar, wat te mogen arbeiden en men maakt daarvan misbruik, om hen te bewegen onder een arbeidstelsel te werken dat ze steeds vervloekt omdat het een geesel was, die hun vak met ondergang bedreigde.

Het werken op Zon- en feestdagen en gedurende de nacht, 't werk dat thuis afgemaakt wordt, toont ons aan dat er werk genoeg is om op 't werkhuis meer gasten bezigheid en loon te verschaffen, en als men daarbij iedereen om de beurt drijft of vier weken zou laten werken, ware het ten minste wat billijk.

De handwijze der HH. Decoene voor wat 't huiswerk aangaat, volstaat, om aan elken houtbewerker aan te toonen, dat na al vóór den oorlog hunne loonen en werkvoorwaarden zullen afhangen van hunne eenheid en organisatiesterkte.

VOOR ONZE KRIJGSGEVANGENEN

Het beheer der S. W. M. «Volksrecht» stelde 50 fr. voor onze krijgsgevangenen, som die overhandigd is geworden aan de bevoegde instelling.

JOS. COOLE.

To Goeraardsbergen

IN DEN AMERIKAANSCHEN WINKEL

Verleden week werd smout verkocht per wijl. Ongeluklijk waren alle inwoners niet ingelicht op welken dag en uur zij zich moesten aanbieden. Als sommigen zich aanboden te laat om besteld te worden, zegde men 's anderdaags terug te keeren. Als zij zich dan aanboden, zegde men: «Gij moest maar gisteren gekomen zijn» en men mocht terug keeren met ledige handen.

Nu er nieuwe huisgezinkkaarten uitgegeven zijn, hopen wij dat alles regelmatig zal gaan en elken koffie, zeep, smout enz. zal gekoken, gezien elke waar per hoofd moet verkocht worden volgens het Provinciaal Komitee.

Wat nu het noodigste is voor de bevolking, is wel zeep en koffie, gezien de hooge prijzen in den handel voor deze waren. Voor een kilo bruine zeep vraagt men 4 fr., voor de koffie reeds 5 fr. den kilo.

Hoe lastig is toch het leven voor ons werklieden, die van alles nu te kort hebben, en 's avonds te huis mogen zitten zonder licht, gezien er geene karbuur meer te bekomen is. En petrool die wordt duurder verkocht dan besten wijn; drijft frank den liter.

Als men dit overpeinst, vragen wij ons af hoe is het leven nog mogelijk.

En dan zijn er nog gewetenloze woekeraars die hunne waren wegstoppen om de prijzen te doen stijgen!

Een werkmans.

Arr. Dendermonde

To Lebbeke

BITTERE SPOTTERIJI

Verleden week waren eenige werklozen aan het kuischen der grachten achter het kasteel van M. Dubois, toen een der groote mannen der gemeente hun een bezoek bracht. Een der werklieden zegde hem dat het weder veel te slecht en te koud was om te blijven arbeiden, waarop de bezoeker antwoordde: «Gij kunt u dan te huis gaan verwarmen.» Toen de werkmans zei: «dat er bij hem geen kolen in huis waren», had de Redder van Lebbeke het middel gevonden: «Als gij thuis komt en geen vuur of kolen vindt, verft uwen stoofpot rood, dan zult gij u kunnen warmen!»

Ehwell, werklozen, hoe vindt ge de woorden van dien grooten man?

Daaraan ziet men wat gevoel de grooten(?) voor de kleinen hebben.

Een werkmans.

To Opderp

STIEFMOEDERLIJKE BEHANDELING

Het komitee laat hier veel te wenschen: in drie maanden reeds krijgen wij geen spek, geen vet, geen aardappelen, geen koolij. Enkel voor geld en aan dringen (het komitee slaat alles van week tot week op en maakt groote winsten) is er vat te krijgen. Vriendjes gaan voor: boeren met twee koeien krijgen de bons; reeds tweemaal is er zeep geweest; die gaan aan de noodlijdenden, denkt gij? Welja, weer aan de vriend-

jes! Natuurlijk dat M. de onderpastoor zoowat opperbaas is: waarschijnlijk de reden dat het zoo goed gaat en dat de slechte gezetten er zoo van krijgen in den preekstoel!

Een werkmans.

To Buggenhout

HOE MEN DE WERKLIEDEN BEHANDELT

Als oorlogswerk is hier een huis gebouwd voor rekening van M. Louis Hevvaert, bijgevoegde politiebeambte.

Genietend van het Steunkomitee, kregen wij, als vakmensen fr. 1.50 daags te verdienen, die door het Komitee zouden betaald worden.

Door eigen gereedschappen, ladders en stellingen te gebruiken, zouden de werklieden eene bijlage genieten van fr. 0.50 per dag, wat dus kwam op 12 fr. per week, som waarin de steun van het komitee begrepen is.

Het huis staat reeds eenige weken afgewerkt, maar van de uitbetaling van den bijleg is er geene spraak.

De eigenaar zegt de toelating te moeten vragen aan het komitee. En gaan de werklieden bij die heeren, dan haalt de ene de schouders op en de andere zegt daar niets te kunnen aan veranderen. En zoo loopen de werklieden vruchteloos heen en weer om hun verdiend loon en kunnen het niet verkrijgen! Proper, niet waar?

TE GENT

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

MIJNHEER

Franciscus DE BRUYKER

Weduwnaar van mevrouw

PHILOMENE DE WOLF

geboren te Ledeberg, den 21 Januari 1853 en overleden te Gentbrugge, den 11 Februari 1916, verbeeld met oereteekens van 1e klas voor moed en zelfopoffering.

De burgerlijke begrafening zal plaats hebben maandag namiddag, 14e dezer, op het gemeentekerkhof te Gent.

Men vergaderd ten sterfhuizen, Gestichtstraat, 96, Gentbrugge om 3 ure.

Gezien de huidige omstandigheden worden er geene rouwbrieven gezonden. Vrienden en kennissen worden vriendelijk verzocht dit bericht als uitnodiging te willen aanzien. Noch bloemen noch kronen. (460)

MEDEDEELINGEN

MENSCHLIEVENDE KRING: «De Zonder Naam niet Zonder Hart». — Gift van den 11 Februari 1916, Van den heer K. D. P., 20 fr.

PARTIJBERICHTEN

NELLIE'SKRING. — Maandag 14 Februari, om 6 ure, soltgeles. — Om 7 ure, Ensemble.

ONS HUIS (Vrijdagmarkt). — Dinsdag 15 febr. om 4 ure, voordracht door den Heer J. Nové, over: De gevonden en verlaten kinderen in den tegenwoordigen tijd.

ONS HUIS (Vrijdagmarkt). — Donderdag 17 febr., om 4 u., houdt de heer Aris Van den Heuvel eene voordracht uit de werken van Marie Marx Koning.

VERMAKELIJKHEDEN

CINEMA VOORUIT (St-Pietersnieuwstraat). — Alle dagen om 6 1/2 ure Cinema-voortvoeringen in de Kleine Zaal. Ingang 15 centiem (den maandag 20 en 15 centiem). Den donderdag en den maandag cinema in de Bovenzaal, om 7 ure. Ingang 20 en 15 centiem. (Drie maal per week volledig nieuw programma).

LEDEBERG, Feestzaal van het Gemeentehuis. — Zondag 20 Februari om 6 ure Groot Liefdadigheidsfeest, ingericht door de Staatsbedienden ten voordeele der weduwen en weezen der slachtoffers van den oorlog. Ingangsprijzen 2 fr., 1 fr., en 0,50 fr.

Burgerstand van Gent

Geboorten van 11-2-16: Jean Mazeman, Justus Lipsiusstr. — Hélène Teys, Hamerstr., 123. — Alfons Meerschaert, Groendreef, 179. — Guillaume Mortier, Stuksken, 39. — Simone Van Ruymbeke, Gr. Kanonpl., 7.

Overlijdens van 12-2-16: Joanna Braem, z. b., 79 j., echtg. Windy, Groot Gewat, 42. — Marie Leroy, z. b., 72 j., wed. Collard; Godshuizenlaan, 279. — Emile Vanpeteghem, steenkapper, Balhestr., 27. — Robert Schelfaut, 13 m., Akkergermstr., 59. — Leontine Meert, fab., 22 j., Spadestr., 3. — Catharina Vanhamme, z. b., 48 j., echtg. Deschepper, Werkhuisstr., 78.

Huwelijken van 12-2-16: Fossart Joseph, handelsvertegenw., Vlaanderenstr., 7. en Wieme Marguerite, muziekleerares, Hoogpoort, 69. — Van Daele Jules, fab., Hamerstr., 118, en Argyl Esther, id., Resedastr., 61.

— Ik ben in het kabinet... bij de kas! zegde die stem. Ik versmacht... ik sterf... hulp!

Men wilde hem ter hulp springen. Maar een onoverschrijdbare muur van vlammen had zich tusschen de redders en de deur van den gang opgeworpen.

Eensklaps deed zich een verschrikkelijk gekraak hooren; het dak viel in op het eerste verdiep dat zelf op den grond medegesleept werd. Uit de onmachtige menigte spiegel een langdurig kreet op.

— Jacques is onder de brandende puinen begraven; hij is verloren! zegden alle stemmen.

Nogtans deed men eene nieuwe poging om vooruit te dringen, maar de onmetelijke vuurgloed, nog heviger dan een smisvuur, liet niet meer toe in het paviljoen binnen te dringen. De muren zelf vielen in. Op dit oogenblik kwamen de brandspuiten van Maisons-Alfort en van Charenton. Maar het was te laat, te laat zelfs voor eene gedeeltelijke redding. De gansche fabriek was niet meer dan een hoop puinen.

De kassier Ricoux liep weg en weer in de menigte, en ging te werk als een bezetene, terwijl hij voortdurend herhaalde:

— Het is die heks die den brand gesticht heeft: zij heeft laffelijk M. Labroue vermoord; dat ellendig wijf is de oorzaak van de dood van Jacques.

De politiekommissaris van Charenton was te gelijker tijd als de pompiers ter plaats gekomen. Hij hoorde de woorden die Ricoux uit gesproken had, en tot

Gemeente St-Amandsberg

BURGERSTAND van 4 tot 11 februari 1916

Huwelijksaankondigingen. — Hector Gryson, bloemistgast, weduwnaar van Maria Haller, en Helena Dewitte, naaister, beiden te Gent. — Albertus Michiels, fabrikwerker, Kouterstraat 104, en Maria Van Cleem, huishoudster, wed. van Camiel Bracke, Kunststraat, 46. — Carolus Thoma, ijzerenwagbediende, weduwn. van Maria De Jaeger, Oostackerstraat 195, en Irma Schiettecatte, verzekeringsagente, Klinkstraat 33.

Huwelijk. — Livinus Vermeulen, mekankwerker, en Leontina De Smet, naaister, Makelaarsstraat 9, Gent.

Overlijdens. — Maria David, huishoudster, 42 jaren, weduwe van Amandus Van Accolyn, Meerschstraat, 161. — Henrius Ghys, handelaar, 65 jaar, echtgenoot van Eulalie Gossy, Ondernemerstraat 88. — Magdalena Vander Snickt, 8 jaren, Achterstraat 16. — Petrus Lauwaert, z. b., 85 jaren, weduwnaar van Nathalia Van Eenaeme, Antwerpschesteenweg, 416.

Geboorten. — Eleonora Van Maldeghe, Antwerpschesteenweg 93. — Jozef De Tremmerie, Heyveldstraat 24. — Agnes Ingels, Ondernemerstraat 1°. — Genevieve De Smet, Bouwmeesterstraat 36. — Herman Geeraert, Ondernemerstraat 20.

AANKOMST van 50,000 kilos beste rolne zeep, gemaakt met echte olie, in vatten van 6 1/4, 12 1/2 en 25 kilos, aan 1,40 fr. den kilo. Lammerstraat, tusschen den L. tootbar en den ingang van den Circus, bij Prosper Dedeurwaerder. 312

VROUWEN

De remedie van Dr Carlos is onfeilbaar tegen achterblijvende maandstonden. Zekere uitslag zonder gevaar. De doos, 10 frank; de 12 doos, fr. 5,50. Bescheiden opzending tegen postbon: ZUID-VOLKSAPOTHEEK, 126, Broderodestraat, Antwerpen.

HARINGHANDEL

Voor droogen en pekelharing, Rolmops, gerookte Makreel, Abdaan, Stokvisch, Schelvisch, Sardijnen, enz. wend U tot het

Melphuis der HARINGBROEKERIJ Octaaf VANDEN BOSCH GENT, 46, Oudeburg, 46, GENT Voordeelrijke prijzen. — Goede kwaliteiten.

Laat uw drukwerk vervaardigen in de «Volksdrukkerij» Hoogpoort, 29, Gent.

ZEEP

MALSCHIE, EXTRA KWALITEIT. Prijs fr. 0,95 den kilo 18, Nieuwland, 18 BRUSSEL

VROEDVROUW

Diploma van 1e klas in Frankrijk en in België. — Gewezen Assistent-Arts. — Nieuwe methode gewaarborgd vrij van alle gevaar. Matige prijzen. 14, MARTELAARSPLAATS, 14, Noordstatie. BRUSSEL 911

AAN DE VROUWEN

Door Dr de Securitaria, 15, rue des Croisades, Brussel, wordt kosteloos het prospectus verzonden der remedie van Dr Thomson die altijd eenen zekeren en gevaarlozen uitslag geeft in alle gevallen van wegblijven der maandstonden en

VERTRAGING

Verzendings tegen 1 fr. timbers der getuigenbrief der afgifte en zekerste voorbehoedmiddel en raadgeving. 4 man en vrouw

Depot voor Gent: Demoor, Burgstraat, 26.

Drukster-Uitgeefster: Sam. Maatsch. «Het Licht», bestuurder: P. De Visch, Ledeberg 61, Gent.

hem gaande, vroeg hij hem:

— Wie zijt gij, mijnheer?

— Ik ben, of beter, ik was de Fabrikant van de fabriek.

— Gij beschuldigt iemand den brand gesticht te hebben?

— Ja, mijnheer...

— Gij spreekt van eene moord die be-

dreven is?

— Ja, mijnheer, kom.

En Ricoux sleepte den kommissaris mede naar de plaats der koer waar het lijk van den ingenieur neergelegd was en voegde er bij:

— Ziedaar het slachtoffer: de stook in volle borst gegeven. Zie!

— M. Labroue, riep de kommissaris uit, den ingenieur herkenkend.

De magistraat bestatigde de dood den ingenieur en hernam:

— Wie beschuldigt gij?

— De bewaakster der fabriek.

— Haar naam?

— Jeanne Fortier.

— Waarop steunt gij die beschuldiging?

— Men heeft haar overal gezocht. Zij is niet te vinden, hetgeen bewijst dat zij de vlucht heeft genomen, nadat zij den brand ontstoken heeft. Ten anders, zij had petrool gekocht om de misdaad te begaan, die zij voorbedacht heeft...

— Maar de drijfveer van de misdaad?

— Eergisteren had M. Labroue, die niet tevreden was over de wijze waarop zij haren dienst vervulde, haar opge-

Zij moest binnen acht dagen vertrekken.

Wordt voortgezet...